

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209720
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8815209720.3

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: A. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, N., o zaplatenie 283,43 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Súd n e p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, žalobou doručenu súdu dňa 12.10.2015 navrhol súdu, aby súd vydal platobný rozkaz, resp. rozsudok, ktorým zaviazhe žalovaného zaplatiť navrhovateľovi sumu 284,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 do zaplatenia, a nahradiť žalobcovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tak, že so žalovaným dňa 15.4.2012 uzavreli zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 280,- eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splatiť pôžičku v pravidelných 19 mesačných splátkach po 15,44 eur mesačne. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej sumy uhradil 110,44 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 25.10.2012 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu teda predstavuje sumu 284,43 eur, ktorú si žalobca uplatňuje súdnou cestou.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Listom doručeným súdu dňa 15.2.2016 žalobca navrhol súdu zmenu účastníka konania na strane žalobcu a vyjadril svoj súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o podstúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2015 právny predchodca žalobcu postúpil v tomto konaní uplatnenú pohľadávku proti žalovanému na žalobcu. Návrh žalobca doložil zmluvou o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom zo dňa 27.11.2015 a prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 týkajúcu sa tohto prípadu. Súd tomuto návrhu vyhovel uznesením č. k. 10C/43/2015-32 zo dňa 25.7.2016, ktorým pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto na stranu žalobcu vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

4. Keďže ide o spotrebiteľský spor súd v súlade s § 297 písm. b) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

5. Pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej sa súd oboznámil s obsahom spisu, žalobou a pripojenou zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.4.2012, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.10.2012, prehľadom splátok a úhrad žalovaného. V súvislosti so zmenou účastníka konania na strane žalobcu sa súd oboznámil so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok.

6. Na základe nesporných tvrdení strán a po oboznámení sa s obsahom spisu súd zistil tento skutkový stav:

7. Na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.4.2012 právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding, a.s., poskytol žalovanému pôžičku reálne vo výške poskytnutej sumy 222,- eur, a to na účel financovania žalovaným zakúpeného tovaru - čiernej techniky - TV zn. LG 32, ktorého kúpna cena bola 317,- eur. Ihneď pri zakúpení tovaru bol žalovaný povinný zložiť akontáciu v sume 95,- eur, ktorú právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy o pôžičke pripočítal k istine pôžičky, ktorú mu mal poskytnúť. Ďalej bola v zmluve dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 36,60 %. Mesačná splátka s poistením bola dohodnutá vo výške 15,44 eur. Listom zo dňa 25.10.2012, ktorý bol doručený žalovanému 29.10.2012, označeným ako predžalobná upomienka, právny predchodca žalobcu zosplatnil všetky splátky žalovaného jednorázovo a požiadal o ich okamžitú úhradu. Celkovo ho požiadal o úhradu istiny vo výške 284,08 eur, ktoré pokiaľ neuhradí obratom, najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky, bude ich vymáhať súdnou cestou. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil 15.4.2012, t.j. pri zakúpení tovaru a uzavretí zmluvy o pôžičke z právnym predchodcom žalobcu sumu 95,- eur z titulu akontácie za tovar a dňa 20.6.2012 jednu splátku vo výške 15,44 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom dňa 27.11.2015 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu v celej v tomto súdnom konaní uplatnenej sume s príslušenstvom.

8. Na zistený skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy:

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka ustanovením o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak dali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka: za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZSU“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. ZSU ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka²²).

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ZSU pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa ods. 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

15. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý v odkazovej norme odkazuje § 17 ods. 1 ZSU: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvá a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť, alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejedávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzenou mierou nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 16 ods. 1 Základných princípov CSP súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

22. Podľa § 154 CSP: Zákonná koncentrácia konania: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

23. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

24. Podľa § 473 CSP zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

25. Po aplikácii citovaných právnych noriem na zistený skutkový stav súd vec takto právne hodnotí:

26. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že ak za súdneho konania neboli preukázané jeho tvrdenia, tak z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.6.2010, sp. zn. 5Obo 52/2010).

27. V pravom rade žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom splnenia zákonných podmienok § 52 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení všetkých neuhradených splátok žalovaného. V predžalobnej upomienke, ktorá tento právny úkon právneho predchodcu žalobcu obsahuje sa síce nachádza konštatovanie, že „napriek našej snahe ste nevzali vážne naše predchádzajúce upozornenia...“ adresované žalovanému avšak citované konštatovanie nie je podporené žiadnymi predloženými dôkazmi zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Žalobca tak nepreukázal a neunesol dôkazné bremeno ohľadom tej skutočnosti, či pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol dlžník v omeškaní so zaplatením splátky najmenej 3 mesiace a či súčasne upozornil žalovaného spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotno-právne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotno-právny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cd 205/2009).

29. K postúpenej pohľadávke právnym predchodcom žalobcu žalobcovi sa v spise nenachádza jediný dôkaz predložený či už postupcom alebo postupníkom pohľadávky, ktorý by preukazoval splnenie podmienok § 17 ods. 1 ZSU pri postúpení pohľadávky, ba dokonca ani splnenie podmienok požadovaných § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre všeobecné postúpenie pohľadávky, ktorá ani nemusí vyplývať zo spotrebiteľského právneho vzťahu. Žalobca nepreukázal, aby spotrebiteľa - žalovaného pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. bezodkladne informoval o postúpení pohľadávky a nepreukázal ani tú skutočnosť, že by pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. po dohode so žalobcom naďalej spravoval tento spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi (§17 ods. 2 ZSU).

30. Nakoľko žalobca po postúpení pohľadávky právnym predchodcom žalobcu nepreukázal platnosť postúpenia pohľadávky, nepreukázal tak svoju aktívnu legitimáciu pre tento spor a súd aj z tohto titulu musel žalobu zamietnuť.

31. Z procesného hľadiska súd poukazuje na to, že tento súdny spor je spotrebiteľským sporom a teda sporom s ochranou slabšej strany podľa II. hlavy 3 časti CSP. Preto súd § 296 druhá veta CSP s použitím Základných princípov CSP uvedených v čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 16 ods. 1 CSP vykladá tak, že ustanovenie o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužije len ku vzťahu ku spotrebiteľovi ako slabšej strane sporu. To neplatí, pokiaľ ide o dodávateľa, v tomto prípade o žalobcu, ako silnejšiu stranu sporu, ktorá v súdnom konaní vystupuje ako strana využívajúce fundované právne metódy a odborné právne zastúpenie. Voči nemu sa ustanovenia o zákonnej koncentrácii konania uplatnia. Nakoľko bola žaloba podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle § 470 ods. 2 CSP sa neuplatnia ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania. S poukazom na zásadu kontradiktórnosti civilného procesu (rovnako predtým „občianskeho súdneho konania“ za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) nie je povinnosťou súdu ex offio vyzývať žalobcu na predkladanie dôkazov na preukázanie vyššie uvedených skutočností. Obzvlášť s poukazom na

to, že v tomto spotrebiteľskom spore ide o dodávateľa a to silnejšiu stranu sporu. Bez ďalšieho tak bolo povinnosťou žalobcu predložiť do konania dôkazy preukazujúce skutočnosti u ktorých ako bolo konštatované vyššie neunesol dôkazné bremeno tak, aby konal starostlivo so zreteľom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti civilného procesu.

32. Nakoľko žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, súd nemusel skúmať ďalšie dôvody a obsah ďalších listín, z obsahu ktorých žalobca odvíja svoj nárok. Súd však považuje za nevyhnutné poukázať na nečestné praktiky vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, resp. na základe ktorých bol uplatnený nárok:

a) Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný zaplatil akontáciu 95,- eur, pričom právny predchodca žalobcu túto akontáciu prirátal k istine a považoval ju za súčasť istiny pôžičky, ktorú poskytol žalovanému. Teda sumu, ktorú žalovaný sám uhradil na začiatku zmluvného vzťahu, žalobca prezentuje ako súčasť sumy, ktorú mu mal požičať.

b) Dohodnutá úroková sadzba v Zmluve o pôžičke 36,60% ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Z obdobia uzavretia predmetnej zmluvy dňa 15.4.2012 podľa údajov NDS (§1 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. v spojení s § 7 a) ods. 2 SZU) bola úroková miera spotrebiteľských úverov poskytovaných od jedného do piatich rokov vo výške 15,3 % ročne.

c) Reálne poskytnutá suma pôžičky bola len vo výške 222,- eur, pričom právny predchodca žalobcu dohodnutým úrokom v rozpore s dobrými mravmi úročil súčet tejto sumy so žalobcom uhradenou akontáciou a ďalšími v zmluve neidentifikovateľnými nárokmi, t.j. v celkovej sume pôžičky podľa Zmluvy 293,36 eur.

d) V zmluve dohodnutá splátka nie je členená na časť, ktorá sa započítava na istinu, na úroky a prípadné poplatky, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) ZSU a preto by bol spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) bez ďalšieho považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

e) Podľa prehľadu splátok a úhrad si žalobca účtuje množstvo rôznych pokút a sankcií a to dokonca aj po zosplatení všetkých splátok žalovaného. Dokonca si účtuje aj pokutu za vypovedanie zmluvy.

33. Vyššie uvedené dojednania zmluvy neboli individuálne dojednané, ale boli žalovanému predstreté v rámci Zmluvy a Podmienok k zmluve o pôžičke. Žalovaný teda mohol zmluvu spolu s VOP ako celok buď prijať, alebo odmietnuť. Nemal možnosť individuálne si vyjednať, ktorými podmienkami bude alebo nebude viazaný. Navyše s týmito podmienkami ani nebol osobitne oboznámený.

34. Smernica rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa článku 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života.

35. Súd pripomína body 25-29 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.:

„Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciú silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25).

Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27).

Na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať

odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33).

Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa tak vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie (rozsudok Cofidis, už citovaný, bod 34).“

(porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 60/2016 z 30.3.2017)

36. Preto aj ak by, ako bolo vyššie uvedené, žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore a uniesol dôkazné bremeno k splneniu podmienky podľa § 52 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením všetkých splátok žalovaného, súd by z týchto dôvodov nemohol nečestným praktikám žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu poskytnúť právnu ochranu. Aj preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

37. O trovách súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, kde v spore bol plne úspešný žalovaný. Avšak žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne v tomto konaní nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.